

List izhaja
dvakrat na mesec.

Posamezna št. 75 p

Naročnina
mesečno 150 D.Rokopisi se ne
vračajo.Nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.

VOJNI INVALIDI

Poština plačana
v gotovini.Uredništvo in
upravnništvo v
Št. Peterski
vojašnici.

Glasilo izvršnega odbora udruženja vojnih invalidov, vdov in sirot kraljevine SHS.

Invalidski kongres v Splitu.

Prvi redni invalidski kongres se vrši dne 27. maja t. l.
v Splitu s sledečim

dnevnim redom:

1. Otvoritev kongresa.
2. Konstituiranje kongresa:
 - a) volitev predsednika;
 - b) volitev dveh tajnikov in treh overovateljev zapisnika;
 - c) volitev petih članov verifikacijskega odbora.
3. Poročilo upravnega odbora.
4. Poročilo nadzornega odbora.
5. Podelitev absolutorija staremu odboru.
6. Volitev nove uprave Središnjega odbora.
7. Vprašanja in predlogi.

Uradni del.

+ **Razpis.** Odda se mesto poduradnika pri okr. sodišču v Metliki in mesto sodnega sluge pri okr. sodišču v Črnomlju, oziroma mesta, ki se utegnejo izprazniti tekom razpisa ali vsled premestitve. Pravilno kolekovane in opremljene prošnje, ki morajo biti svojeručno pisane, naj se vložijo najkasneje do dne 26. majnika 1923, pri podpisnem predsedništvu in sicer jih morajo vložiti prosilci, ki so že v državni službi, po službeni poti. Prosilci, ki še niso v državni službi, morajo izkazati znanje slovenskega jezika v govoru in pismu; prošnji morajo priložiti rojstni in domovinski list, zadnje šolsko spričevalo, npravstveno izpričevalo in uradno izpričevalo uradnega zdravnika, da so za zaproseno mesto sposobni. Konečno morajo izkazati, da so izpolnili svojo aktivno vojaško dolžnost, ali pa da so je trajno oproščeni. Vojni invalidi se opozarjajo na naredbo celokupne Narodne vlade z dne 20. novembra 1918, »Ur. L.« št. 115. Za take se priznavajo le oni, katerih zmožnost za delo se je vsled poškodb, dobljenih v vojni, zmanjšala najmanj za 20 odstotkov. Invalidnost morajo izkazati z izvidom nadpregleda, izdanim po eni ali drugi pukovski okružni komandi naše države. Vojni prostovoljci se opozarjajo na člene 1, 2 in 8 uredbe o prostovoljcih z dne 18. decembra 1919, »Ur. L.« 38 iz leta 1920. vojaški certifikatisti pa na predpise zakona z dne 29. aprila 1872, avstr. zak. št. 60. Ker se oddajo tudi mesta, ki se morda izpraznijo tekom razpisa ali po premestitvi, naj invalidi, prostovoljci in certifikatisti v svojih prošnjah izrecno navedejo vsa mesta, za katera prosijo, ako bi se izpraznila. Predsedništvo okrožnega sodišča Novo mesto, dne 10. aprila 1923. Podpis.

+ **Razpisi trafik.** Na javnem natečaju se razpisujejo sledeče trafike: Sražni vrh št. 17 davč. okr. Črnomelj, Buševa vas št. 22, davčni okraj Kostanjevica, Volčji potok, davč. okraj Kamnik, Cvišterje št. 1, davč. okraj Kočevje, Sv. Ana nad Tržičem, davč. okraj Tržič, Bukovščica št. 24, davč. okraj Škofja Loka, Sinovica št. 13, davč. okraj Ribnica,

Radanjava št. 4, davč. okraj Višnja gora, Sora št. 41, davč. okraj Škofja Loka, Dolenje Prapreče št. 8, davč. okraj Trebnje, Gomila št. 8, davč. okraj Velike Lašče in Sava pri Jesenicah št. 128, davč. okraj Radovljica. Ponudbe je vlagati pri finančnem okraj. ravnateljstvu v Ljubljani, kjer so razvidni tudi natančnejši podatki. Natančnejši razpis je v »Ur. Listu« št. 43 od 5. maja t. l.

+ **Službe pri sodišču.** Oddasta se mesti pisarniških uradnikov XI. odnosno X. činovnega razreda pri okrajnih sodiščih v Marenbergu in Slovenski Bistrici ali drugje po eventualni premestitvi. Prošnje je vlagati pri predsedstvu okrožnega sodišča v Mariboru do 10. jun. t. l. Razpis je v »Uradnem Listu« št. 42.

+ **Razpis.** Oddado se pri okrajnih sodiščih v Dol. Lendavi, Ormožu in Ptujju mesta sodnih slug, kakor tudi mesta, ki se utegnejo izprazniti tekom razpisa ali vsled premestitve. Prosilci naj vložijo pravilno kolekovane in opremljene prošnje, ki morajo biti svojeručno pisane, po službeni poti najkasneje do dne 23. maja 1923, pri podpisnem predsedništvu. Prosilci, ki še niso v državni službi, morajo izkazati znanje slovenskega jezika v govoru in pismu; prošnji morajo priložiti rojstni in domovinski list, zadnje šolsko spričevalo, npravstveno spričevalo in uradno izpričevalo državnega zdravnika, da so za državno službo sposobni. Končno morajo izkazati, da so izpolnili svojo aktivno vojaško dolžnost ali pa, da so je trajno oproščeni. Vojni invalidi se opozarjajo na naredbo celokupne Narodne vlade z dne 20. novembra 1918, »Ur. L.« št. 115, vojni dobrovoljci na zakon o dobrovoljcih z dne 30. decembra 1921 »Ur. L.« št. 90 iz leta 1922, certifikatisti na zakon z dne 19. aprila 1872, št. 60 drž. zakon z dne 19. aprila 1872 št. 1872, št. 60 drž. zakon. Ker se oddado tudi mesta, ki se izpraznijo tekom razpisa, naj navedejo prosilci izrecno vsa mesta, za katero prosijo, ako bi se izpraznila. Predsedništvo okrožnega sodišča v Mariboru, dne 11. aprila 1923. Dr. Toplak s. r.

Poročilo iz ankete.

Radi važnejših vprašanj, ki jih je bilo treba rešiti, kakor tudi radi reorganizacije v smislu novih pravil in navodil zadnjega kongresa ter radi direktiv za predstoječi invalidski kongres v Splitu, se je vršila v nedeljo dne 13. V. 1923 anketa delegatov iz teritorija Ljubljanskega izvršnega odbora.

Navzoči so bili pooblašeni delegati iz podružnic Braslovče, Bled, Brežice, Celje, Cerknica, Domžale, Dol. Logatec, Gorje pri Bledu, Guštanj, Jesenice, Konjice, Kranjska gora, Kranj, Krško, Kočevje, Ljubljana, Mojstrana, Moravče, Metlika, Maribor, Murska Sobota, Novomesto, Ormož, Sv. Peter v Savin. dolini, Ptuj,

Radovljica, Škofja loka, Šoštanj, Trbovlje, Tržič, Trebnje, Vrhnika in Zagorje. Ob ¼ na 10. uro otvoril je otvoril popredsednik izvršnega odbora tov. Štefe anketo, pozdravil delegate ter pojasnil vzrok, radi pritiska na odstop predsednika, da vrši začasno on te posle.

Prečital je dnevni red, ki je bil sledeči:

1. Določitev delegatov na kongres v Splitu.
2. Pojasnilo glede statističnih popisnic in glede reorganizacije.
3. Izpolnitev nekaterih članov izvršnega odbora.
4. Raznoterosti.

Pred prehodom na dnevni red se pozove tajnik tov. Ušan, da na kratko poroča o dosedanjem delovanju. Tov. Ušan poroča, da je bilo po obnem zboru 1300 dopisov. Približno 700 jih je dospelo od podružnic, okoli 120 od raznih uradov, ostale pa je poslal izvršni odbor sam. Izvršilo se je 8 rednih in 3 izredne seje. Poroča še o nekaterih intervencijah. Na to pa poroča še blagajnik tov. Serneč o sedanjem stanju blagajne in premoženju sploh. Poročili sta bili vzeti z-odobrenjem na znanje.

Poroča še tov. Krušič iz upravnštva lista »Vojni invalid«, da je današnje stanje naročnikov okoli 1200, da jih je od zadnjega obnega zbora narastlo za kakih 200, za kar gre pohvala podružnicam, ki so pridno agitirale, kar naj v bodoče še z večjo vno vršijo.

Želi še, da bi se pri pošiljati denarja natančno označevalo namen pošiljatev, kar olajšuje poslovanje.

Oglasi se tov. Janez iz Celja, da se ne pričakuje vseh poslanih člankov v našem listu, kar se je zgodilo posebno z nekaterimi dopisi iz Celja.

Pojasni se mu, da ima časopisni odsek gledati na to, da so članki stvarni in zanimivi, da ni list presuhoparen. Glede nekega poslanega apela se mu pojasni, da je ravno pred objavo, ker ni bilo poprej prostora.

K prvi točki dnevnega reda, radi delegatov za Split, se vname živahna debata.

Tov. Jaklič predlaga razdelitev delegatov na Gorenjsko, Dolenjsko, Štajersko in Notranjsko, sorazmeroma.

Tov. Štefe želi izbiro po sposobnosti. Tov. Štravs smatra 19 delegatov preobtežljivo glede stroškov.

Tov. Janez stavi za primer, ako bi se pritisnilo podružnice, ki so pasivne ali na slabi podlagi, kdo bo nosil stroške?

Tov. Krušič oporeka in pravi, kaki odbori morajo biti, da naredo pasivne podružnice. — Dolžnost vseh voj. žrtev je, da podprejo kongres in omogočijo častno zastopstvo, ker se gre nje same zastopati.

Tov. Janez stavi za ozgled podružnico v Šmarju, ki je radi reorganizacije izdala veliko.

Tov. Černe predlaga izbiro delegatov po odstotkih članstva.

Tov. Štravs. Koliko bi mogle podružnice prispevati k stroškom?

Tov. Petruša predlaga zmanjšanje delegatov.

Tov. Kelc je istega mnenja. Tisti, ki gredo, naj bodo boljši.

Tov. Žagar se strinja z ozirom na zaposlenosti.

Tov. Krušič. Mi rabimo glasove in močan nastop.

Tov. Vodišek. Spraviti moramo sredstva skupaj.

Tov. Žabkar želi pojasnila, koliko bi stalo in koliko bi bile podružnice pripravljene prispevati.

Tov. Štefe pusti izjaviti delegatom o tem predlogu.

Delegati se zedinijo, da bodo posamezne podružnice prispevale k stroškom za kongres s sledečimi zneski:

Ljubljana 500 Din, Maribor 1000 Din, Metlika 100 Din, Celje 250 Din, Bled 500 Din,

Krško 150 Din, Ptuj 200 Din, Zagorje 100 Din, Braslovče 100 Din, Brežice 150 Din, Cerknica 100 Din, Domžale 100 Din, Logatec 100 Din, Gorje 100 Din, Guštanj 100 Din, Jesenice 300 Din, Konjice 100 Din, Kočevje 100 Din, Kranj 100 Din, Murska Sobota 200 Din, Trebnje 50 Din, Vrhnika 100 Din, Kranjska gora 50 Din.

Sklene se, da ostanek nosi izvršni odbor. Prispevki pa se takoj pošljejo po položnicah. Tov. Zagar želi 3 dni odloga za naznanitev imen delegatov. Se ne sprejme.

Tov. Krušič: Podružnice imajo poslati takoj pooblastila delegatov izvršnemu odboru, vsak delegat pa mora imeti potem še eno pooblastilo s seboj, ko odpotuje.

Tov. Jaklič. Izberejo naj se podružnice, ki bodo poslale delegate.

Predlog se osvoji in prične izbirati.

Delegati bodo poslali sledeče podružnice in sledeče člane:

Gorje: Cundrič Jernej.

Tržič: Videtič Jože.

Jesenice: Arhar Rok.

Bled: Rus Zdravko.

Celje: Ogrin Filip.

Ljubljana javi delegate v treh dneh.

Maribor: Kavčič Josip in Goleš Anton.

Novomesto: Jarc Ivan.

Metlika: Špan Franc.

Guštanj: Gačnik Janko.

Ptuj: Komel Franc.

Cerknica: Kelc F.

Murska Sobota: Bokalič Franc.

Vrhnika: Turk Ignacij.

Izvršnemu odboru se dovoli izbrati same-mu 4 njegove delegate.

Tov. Štefe pojasni, da morajo podružnice poslati takoj pooblastila in da jih morajo imeti delegati tudi s seboj. Karte za vožnjo se pošljejo pravočasno na naslove delegatov. Delegati naj imajo s seboj vse predloge podružnic. Odhod in smer vožnje ter sestanek se javi. Pred-

logi za kongres se morajo pismeno naznaniti izvršnemu odboru najkasneje do 16. t. m.

Sklene se glede višine dnevnic, ki se izplačajo po dospelju v Split.

K drugi točki reorganizacija in popisnice. Tov. Štefe prečita izdano okrožnico na vse podružnice.

Nato tolmači postopanje za prijavo novih pravil na okraj glavarstva in kako naj se vrši popis ter izpolnjujejo popisnice.

Glede roka, da mora biti popis izvršen do 1. jul. t. l., oporeka tov. Špan.

Z ozirom na sklep kongresa, ki določi rok za reorganizacijo, ni mogoče drugače.

Raztolmači se nato še novoizdani pravilnik.

Pri točki »izpopolnitev izvršnega odbora« se vname debata v zadevi odstopivšega predsednika tov. Tomca.

Tov. Štefe pojasni vzrok in pove, da ga odbor v svoji seji ni odvezal od dolžnosti, da naj bo to stvar občnega zbora, ali kongresa. Ko se je pojasnilo natanko postopanje in neupravičen pritisk napram odbornikom tov. Tomcu in Krušiču, je postalo veliko razburjenje ter ogorčenje češ, da to ni postavno. S tem se tudi žali in ponižuje vse časti vredna organizacija, ki stoji pod pokroviteljstvom samega njegovega Veličanstva. Ona bo trdno branila in ščitila svoje preganjane tovariše. Tov. Tomcu se dovoli kratak dopust, ker bo zadeva prišla pred kongres in potem pred narodno skupščino v Beogradu, kjer se mora razčistiti. Tudi bo energično nastopila proti vsaki nameravani akciji napram tov. Krušiču, ki ni ničesar protizakonitega zagrešil in se ni zato udal zahtevi.

Izvoljeni so bili v odbor: mesto člana upravnega odbora tov. Brejca tov. Štepic, mesto člana nadzornega odbora tov. Ranta pa tov. Plehan. Mesto treh namestnikov pa tovariši Mikuš, Turk in Vandot.

Pri slučajnostih se je oglasilo nekaj delegatov, ki so pojasnjevali in prosili za odgovore v različnih slučajih posameznih članov.

Zakon.

Pred kratkim sestavljena vlada, ki je stopila na krmilo naše države, ima v drugi točki svojega delavnega programa nalogo, izdelati in sprejeti naš stalni zakon.

Stojimo torej pred velevažnimi časi, v katerih se bo odločevala naša usoda, od katere bomo odvisni.

Momenti ne bodo smeli iti preko nas v samem čakanju; biti moremo pripravljeni na vse, da si izvojujemo primeren obstoj, kakoršnega moremo in moramo zahtevati.

Pomisliti in konstatirati je treba, da nima nihče izmed onih, ki so poklicani za to, da sprejmejo naše upravičene zahteve, dosti razumevanja za naše težnje ter, da se iste smatrajo povsod za pretirane in preobtežilne.

V spominu moramo imeti še naše boje v preteklem letu, ki so naletavali skoro povsod na hud odpor tako, da so padle vse naše nade v vodo in bilo naše tako dolgotrajno in naporno prizadevanje zastoj.

Koliko dokazovanj, intervencij, protestov in raznega drugega dela smo že v tem pogledu storili? Odbor stotine je napravil vse mogoče čine, ki naj bi izposlovali rešitev vsem bridko trpečim vojnim žrtvam naše domovine.

Zastojno delo ni vzelo poguma našim voditeljem, temveč so se vedno pridno pripravljali in sklepali nadaljnjo taktiko, ki naj bi pokazala pozitivnih uspehov. Brez prestanka se dela z roko v roki v bratskem udruženju, ki se vedno jača in izpopolnjuje.

In kolikor smo bolj jaki, toliko več imamo poguma, da bomo srečno izvojevali vse naše zahteve. Nimamo osebnih ambicij in koristolovstva, ki bi delale separatizem in nesporazum med plesemi, kakor se dogaja to med našimi politikami, ki spravljajo državo in celokupen narod v propast.

Mi, ki smo s svojo krvjo sestavili to državo, mi, ki v njej kljub vsem nepozabljenim zaslugam danes največ trpimo, ljubimo vroče svojo domovino, ker vemo, koliko truda in naporov nas je stala, znamo ceniti njeno vrednost in tudi za trenutek ne obupamo, da bi nas naša majka Jugoslavija pustila v bedi propasti.

Med popolno slogo troimenega naroda se bo lahko našla moč in tudi dovolj sredstev, da se bo pošteno oškodovalo žrtve odrešilne vojne, ki je s takimi našimi napori prinesla svobodo naši celokupni domovini. Naša organizacija naj nam bo voditeljica in pomočnica, da izlezemo

iz današnjih težkih časov, ki jih preživljamo že celo povojno dobo.

V tej skrbi gre naša borba vedno jača svojo pot naprej do končnih zaželjenih uspehov.

V tako mizernem stanju, v taki potrebi in položaju so celokupne jugoslovenske vojne žrtve edine, ki so pokazale celemu našemu narodu s tem, da so se ujedinile v enotno udruženje po celi širni kraljevini. V tem enotnem udruženju so zadobile pravo edinstveno moč, ki jo naši politični prepirljivci nikakor ne bodo mogli prezreti. V tem našem udruženju, ki stoji trdno na braniku naših pravic je torej vsa naša nada in gotovi spas. Vsaka naša vojna žrtev naj se za trdno oklepa in stoji trdno na braniku za izboljšanje našega stanja, ki je takorekoč že skoro na vidiku. Bliža se za nas zelo važna doba. Izravnal se bo naš položaj. Ne smemo dobiti samo milostnih odpadkov, hočemo položaju primerne življenja. Reševali bodo naša vprašanja. Mi se bomo pripravili zopet za solidaren nastop, na branik svojih potreb.

Kongres, ki se vrši o Binkoštih v Splitu nam bo dal nadaljno taktiko in pot.

Pogumno bomo nastopili in upanje imamo že danes na uspehe. V takem položaju nas vendar ne more več nihče, ako le količkaj čuti za nas, pustiti.

Naše stanje, ki je tudi za naše notranje državne razmere velikega pomena se mora pošteno popraviti. Imamo pa tudi velikega zaščitnika v osebi samega Njegovega Veličanstva kralja. V kolikor smo se že celo povojno dobo prizadevali in kakor vse kaže tudi v naprej, razvidimo in konstatiramo, da naletavamo vedno zelo hud odpor proti ugoditvi naših prepotreb-nih zahtev.

Razložili smo vse svoje zahteve in nujne potrebe, ter z bivšo vlado izdelali v tem smislu zakonski načrt, ki naj bi se predložil v odobritev parlamenta. Koliko je dobre volje dati nam to, kar zahtevamo in nujno potrebujemo, se razvidi iz tega, da je že bivša vlada lanske leto naš načrt popravljala v občutno našo škodo, predno ga je sploh mislila predložiti parlamentu, to je poslancem naroda.

Smatra se, da bi bil tak zakon kot ga mi zahtevamo veliko preobtežilen za državno breme in je radi tega nemogoč. Za nas se ne more dobiti dovolj sredstev, ker ubogi narod ne more plačati, bogataši pa, ki sami vodijo državno krmilo, sami sebi nočejo naprtiti bremena. Toda

ako hočejo, da bo šlo življenje v državi brez tolike nezadovoljnosti in pritiskov mirno naprej, ne bo drugače, kakor da se vzamejo sredstva tam, kjer se res nahajajo, da se postavi na primeren življenjski pogoj med drugim in v prvi vrsti naš preizkušeni stan, kateremu ne more nihče odrekati največjega obzira. Brez vsakega odlašanja in omahovanja je treba dati zakon, ki bo nudil vojnim žrtvam primerne eksistenčne pogoje, ki bo socialen in pravičen v primeru z razmerami in v skladu z drugimi kulturnimi narodi. Načrt, ki smo ga izdelali, se nam zdi vsaj kolikor toliko primeren za naše razmere. Bivša vlada nam ga ni hotela priznati za upravičenega, niti ga ni hotela predložiti pred poslance naroda, ki naj bi izrekli svojo sodbo o njem, pač pa ga je po svoje reducirala in prikrtojevala. Minulo je približno pol leta, dobili smo novo vlado, ki je dobila nalogo izvesti regulacijo našega vprašanja.

Osvoji naj lanski načrt, v katerem smo razodeli mi sami, kaj čutimo, da nam je nujno potreba.

Čujemo pa, da ne bo tega storila. Baje zopet iz političnih principov ne mara vzeti za temelj onega dela, ki ga je zapustila njena nasprotna stranka prednica.

In vsled tega menda pripravlja svoj lasten načrt, ki se bo morda zopet stavil v pretres invalidskim zastopnikom.

Tako bo zopet »stara pesem«.

Mi smo svoje razodeli, to podpiramo in nikdar ne odnehamo. Na dan z izdelanim načrtom zakona. Poslanci naj pa oddajo pravično ljudsko besedo.

Razmerje med organizacijo in člani.

Premnogokrat se pojavljajo slučajji, da eden ali drugi invalid omahuje v zaupanju do organizacije. To motivira eden s tem, da organizacija v parlamentarnem oziru ne doseže ničesar, drugi pa, da ga pre malo gmotno podpira.

Z ozirom na taka neutemeljena domnevanja, sem si stavljal za nalogo, da takim omahljivcem raztolmačim te napake.

Tovariši! Ako hočete imeti res tako organizacijo, da bo kos vsem dolžnostim, katere ji nalagajo naša društvena pravila, potem morate razumeti sledeče: Ni dovolj, ako reče eden ali drugi, saj redno plačujem članarino, — ampak morate kot redni člani vršiti še drugo nalogo, — t. j. da podpirate organizacijo tudi v drugih ozirih.

S tem, ako kritizirate delo organizacije, češ: saj ne doseže nikakih uspehov, ni dovolj — vedeti morate tudi, kdo je vzrok tem nepovoljnim uspehom organizacije.

Tovariši! Roko na srce — temeljito izprašajmo naše vesti — ter priznajmo, da smo po veliki večini tem neuspehom krivi sami. Motivacija zato je: Funkcionarji t. j. oblastni, poverjeniški in podružnični odbori, niso glava organizacije, pač pa le izvršujoči člani ste. Po mojem skromnem mnenju so tisti le nekaki upravni ndi, glava organizacije pa je članstvo samo. Vse, kar se dela in kar se bo še v bodoče delalo, je odvisno od članstva samega, t. j. od direktiv, ki jih bo članstvo dalo tem izvršujočim funkcionarjem, in tega kako bo članstvo te organe v boju za interese vseh vojnih žrtv podpiralo. Dosedaj je oblastni odbor mnogo delal sam, skoroda brez posebne pomoči članstva, ker se je isto vse pre malo zavedalo razmerja, ki ga mora družiti do organizacije — zato so bili tudi uspehi, temu delu — primerni. Dejstvo je, in to mora priznati vsak pošten član naše organizacije, da ko bi se tudi upravni funkcionarji pri omenjenih odborih ne zavedali svojih dolžnosti, bi organizacija postala mrtva, ter bi trpeli in čakali na miloščino od strani vladajočih, še dolgo.

General, ako hoče zavzeti kako trdnjavo, mora predvsem vedeti, kakšno razpoloženje vlada med vojaštvom, in ali bo sploh hotelo slediti načrtu za napad. Če ne ve tega, potem njegov, — najsibo še tako dober načrt — propade.

Ravno tako je z organizacijo. Ako jo ne bomo podpirali duševno in finančno, bo naš trud za dosego naših celokupnih pravic zaman.

Kaj pa naj storimo, da bo organizacija pridobila tisto moč, ki ji je potrebna za izpeljavo načrtov?

Kakor že povedano, ni dovolj, da plačujemo organizaciji vse prispevke, ki jih predvidevajo naša pravila! V prvi vrsti se moramo po mož-

nosti sami od sebe nekoliko izobraževati, s tem, da čitamo dobre in poučne knjige, da se udeležujemo od drugih strank prirejenih shodov, posebno pa poučnih predavanj, ker vsaka dobra beseda, ki jo prenesemo od tam v naše lastne vrste, bo rodila en sad več. Podpirati moramo naš tisk, in sicer s tem, da po možnosti prispevamo kak znesek za tiskovni sklad, pridobivamo nove člane za »Vojnega invalida« med našimi sotovariši obrtniki in gostilničarji inseratov za istega.

Najpoglavitejša stvar pa je, da zavlada med članstvom organizacije disciplina. Brez discipline ne more nobena organizacija dolgo obstojati, še manj pa doseči zadovoljivih uspehov. Z disciplino se lahko kljubuje marsikaterim navalom, ki bi hoteli organizacijo razbiti, in tudi brez posebnih žrtev premostiti mnogo ovir, zastavljajočo nam pot do našega cilja.

Potrebna pa je v organizaciji tudi resnicoljubnost. Invalidi dandanes zelo radi nasedajo lažem, raznih političnih kontrabantov, posebno takrat, kadar se gre proti njihovi lastni organizaciji. To pa kviri ugled iste, in s tem v zvezi tudi uspehe. V takih slučajih moramo vedno stati na braniku, da z resnico odbijemo na organizacijo z lažmi naperjeni napad.

Vojnih žrtev je organiziranih precejšnje število, vendar pa še vedno niso vsi v naših vrstah. Mnogi še tavajo, ker nihče izmed njih, posebno v oddaljenih gorskih vaseh ne ve, da se njihovi sotovariši po drugih krajih pripravljajo na boj, za dosego nam odvzetih pravic. Vsi ti še niso slišali, da se pri nas v naši organizaciji zbira armada na pohod proti sovražniku, za izvojevanje najpotrebnejšega t. j. invalidskega zakona. Med te še ni bil poslan sel, da bi jim zaklical: Pripravite se tudi Vi na boj! Pristopite v naše vrste, da bomo s skupnimi močmi udarili na sovražnika, kratega nam naše — po božjih in človeških postavah — pripadajoče pravice, in da v tem boju skupno zmagamo, ali pa tudi skupno častno podležemo.

Ako hočemo vse — še nezavedne — sotripne pridobiti za našo sveto stvar; zato je potrebna požrtvovalnost nas vseh, kar nas je že organiziranih. Pridno kakor mravlje, moramo iti na delo, da tudi te, ako že ne hitro — pa vsaj polagoma pridobimo za našo organizacijo. Čim večja bo armada prežeta s disciplino in požrtvovalnostjo bomo pridobili tudi tiste, ki so sicer člani naše organizacije, vendar so pa radi njihove omahljivosti, vsak čas pripravljani vreči puško v koruzo; češ, saj nismo še nič, in tudi ne bomo ničesar dosegli. Ravno ti omahljivci so taki, kakor sem že omenil zgoraj, t. j. da so pristopni za vsako še tako grdo laž, naperjeno proti naši organizaciji. V možnost dobrih besed ne verujejo in pravijo, da ne bo šlo, v možnost laži pa verujejo in pravijo: to bo pa sigurno šlo. Seveda bo šlo! Ampak bi šlo, ako bi bili vsi taki — organizacija v sigurno propast.

Končno premislimo vse, kar smo napisali, in sicer dobro premislimo! in videli bomo, kakšne uspehe bo rodilo vse to. Uspehi bi bili gotovo sledeči:

1. Z dohodki redne članarine, prispevki za tiskovni sklad, vplačila za inserate ter z dohodki, ki jih že ima organizacija n. pr. s fondi itd. bi lahko organizacija pričela z prirejanji poučnih predavanj in shodov. Povečala in razširila bi naš tisk opredeljenega z organizatorično poučnimi, gospodarskimi in kulturnimi članki, ter s tem vsem članom nudila možnost izobraževanja. Obenem bi jih informirala v vseh poduzetih delih organizacije in njenih uspehih.

2. S požrtvovalnostjo, disciplino in resnicoljubnostjo vsega članstva, bi postala organizacija močna tako, da bi moral vsak parlamentarec nanjo resno računati. Kot taka bi lahko z malimi težkočami premagala marsikatero oviro, ki bi se eventualno stavila na pot za dosego naših pravic, to se pravi: da bi se vsi tisti pri pogledu na močno organizacijo, ki imajo in bodo v bodoče imeli našo usodo v njihovih rokah, nazadnje vendar le morali ukloniti in ustvariti tap invalidski zakon, ki bi vsem vojnim žrtvam zagotovil življenjski in eksistenčni obstoj.

Naše geslo naj bo zanaprej: Vsi na delo za našo veliko in močno organizacijo!

—RB—

Ali si že član naše organizacije? Ali plačuješ članarino?

Kje je naše izobraženstvo?

Medtem ko v Srbiji ni sram ne advokata, ne zdravnika, ne profesorja in sploh nobenega še tako odličnega naobraženca biti v invalidskih vrstah in pomagati manj sposobnim, se naši slovenski izobraženci-invalidi skoro nekako sramujejo svojih preprostih tovarišev. Sicer so izjeme, toda redke.

Na bojnih poljanah so nas poznali, zdaj hodijo mimo nas, kakor mimo obtožencev. Stem si sami dajejo izpričevalo, ki ga jim mi ne maramo odrekati. — Upamo, da se razumemo!

Naš invalidski dan.

Kakor smo v zadnji številki našega lista poročali, je bil 6. majnik prvi skupni dan vseh vojnih žrtev naše države.

Izvršni odbor U. V. J. v Ljubljani se na tem mestu iskreno zahvaljuje vsem, ki so karkoli skazali vojnim žrtvam svojo pozornost in pripomogli k proslavi tega dne.

Z veseljem se zahvaljujemo zlasti vodstvu gledališke uprave, ki je odredilo za ta večer slovesno gledališko predstavo v operi v korist U. V. J., kakor tudi vsem sodelujočim članom opere ter g. drju. Ivanu Lahu za njegov krasni nagovor.

Vsem in vsakemu iskrena hvala!

Izvršni odbor U. V. J. Ljubljana.

Nekaj o nadpreglednih komisijah.

Dela nadpreglednih komisij v Sloveniji, osobito delo celjske komisije, nas je vsled žalostnih pojavov izumiranja invalidov privedlo do kritike.

Zadnji čas smo v Celju, oziroma njega okolici pokopali kar tri vojne žrtve invalide, nad katerih življenjem je od strani komisije napravil nečuten atentat, s tem, ker jim niso priznali ono količino odstotkov, do katerih so po njih hibi imeli pravico, pač pa jim je priznala odstotke, radi katerih so se morali pritožiti, imena njih so: Bergles Franc, Gaberje št. 104; Dokler Franc, Spodnja Hudinja št. 11; Banovšek Rud., Trnovlje št. 119.

Kot pritoženci so čakali eno leto in pol, da se jih vpokliče k superrevizijski komisiji. Čakali so zaman, ker so prerano šli k drugi superrevizijski komisiji, katere predsednik je smrt.

Ali bomo ostali samo pri teh treh žrtvah? Ne! Mnogo, mnogo je še pritožencev, ki čakajo na superrevizijsko komisijo. Njih stanje se od dne do dne slabša in stojimo pred vprašanjem: Ali ne bodo vsled počasnega delovanja omenjenih komisij preje skoro vsi pritoženci pomrli, kakor je slučaj gori naveden?

Invalidi! Ako hočemo doseči naše pravice, ako hočemo, da primoramo omenjeni komisiji na resno in hitrejše poslovanje, ako hočemo, da bomo za naše žrtve doprinešene na oltar, dobili našim hibam odgovarjajoče odstotke, in v zvezi s tem, več pokojnine in dodatka, tedaj se moramo strniti vsi v eno vrsto, v našo organizacijo. Ko bodo razni odločilni faktorji videli, da je organizacija močna, proti kateri se ne da zoperstavljati, takrat bodo nastopili boljši časi za nas in brez posebnega truda bomo dosegli tudi več pravic.

Torej vsi do zadnje vojne žrtve v našo stanovsko organizacijo, ker le v slogi je moč!

Sestanek gorenjske podružnice na Jesenicah.

Zapisnik I. sestanka gorenj. podružnice, ki se je vršil dne 29. aprila 1923 na Jesenicah.

Prisotni so bili delegati podružnic: Bled, Gorje, Jesenice, Kranj, Kranj. gora, Mojstrana, Radovljica, Škofja Loka, Tržič.

Delegat Izvrš. odbora tov. Franc Krušič.

Tov. Rus Zdravko kot sklicatelj otvori sestanek. Na predlog tov. Krušiča se izvolj predsednikom tov. Franc Jaklič; tajnikom Rus Zdravko.

Tov. Rus Zdravko poda svoje mišljenje za ustanovitev skupnega delovanja gor. podružnic. — Sestanki so za podružnice obvezni, sklepi neobvezni. Delegati imajo dolžnost, da vse sklepe iznesejo podruž. odborom v rešitev. Sestanki se bodo vršili mesečno vedno v drugem kraju. Ti sestanki naj bi najali inicijativo do boljšega delovanja podružnic.

družnic; z osebnimi stiki naj se poglubi zavest do organizacije, katera mora biti močna, disciplinirana armada, kajti uspeh nam je le tedaj, če smo solidarni, mogoč. Predlaga, da se ustanovi Podporni sklad za člane gor. podruž.

Po daljšem debatiranju, v katerega so posegli tov. Šefman in tov. Krušič, se formulira predlog sledeče:

Podporni sklad se zbira:

1. vsaka podruž. plača za vsakega svojega člana letno po 1 Dinar.

2. od prireditelj, ki jih prirede podruž. prispeva se 20% v podporni sklad.

3. subvencije Izvrš. odbora.

Sklad je za podpore članom:

1. v slučaju bolezni,

2. v slučaju poškodbe,

3. v slučaju smrti.

Fond je nedotakljiv, dokler ne znaša 10.000 dinarjev. Iz fonda se dajejo podruž. posojila, katera vrača Izvrš. odbor.

Ko bo fond večji od Din 10.000.— je na razpolago članom do tega zneska.

Tov. Šefman izdelal do bodočega sestanka pravilnik za upravo tega fonda.

Za upravitelja fonda se izvoli tov. Jaklič.

Delegatom se naroči, da ta predlog iznesejo svojim odborom v rešitev. Po preteku 14 dni je poslati rešenje predsedniku.

Nato poroča tov. Krušič o delovanju Središ. in Izvršnega odbora. Iz njegovega jako izčrpnega poročila smo dobili najboljši vpogled v današnji položaj organizacije. Poročal nam je tudi o vseh tekočih perečih zadevah ter smo mu bili iskreno hvaležni za njegovo izvajanje.

Glede določitve delegatov na bodoči kongres se naprosi Izvrš. odbor, da skliče čim prej deleg. anketo. Stroške nosijo podružnice. Naš sestanek za določitev gor. deleg. se vrši en večer pred deleg. anketo v Ljubljani. Izvrš. odboru se nalaga, da izposluje, naj se vrši kongres v Ljubljani ali na Bledu.

Bodoči redni sestanek se vrši v nedeljo 3. junija v Radovljici.

Na Bledu, 2. V. 1923.

Rus t. č. tajnik.

Fran Jaklič, t. č. predsednik.

Vojni invalidi, vdove in sirote!

Težki in resni so časi, ki nam jih nalaga kruta usoda in v katerih danes živimo. Vsak se bori za izboljšanje svojega položaja in stremi za tem, da si vstvari približno svojemu stanu primerno eksistenco, kar pa ve, da bo dosegel le potem svoje stanovske organizacije. Tudi naša organizacija bide že štiri leta boj, boj za naše pravice, ki nam pripadajo po božjih in človeških postavah. Uspehi res niso bili vedno taki, kot smo jih pričakovali, ali to nas ne sme plašiti, temveč nam mora uliti še večjega poguma, vztrajnosti in veselja do dela; ker čaka nas še težka naloga, — naš zakon. Tega kljub raznim obljubam še do danes nimamo in tega nam bo sedaj izvojevati. Kakor potrebuje vojskovodja dobro in organizirano armado, da izvojuje zmago nad sovražnikom, tako potrebuje tudi naša organizacija za izvojevanje naših pravic močno in organizirano armado članstva. Da to dosežemo je treba, da je sleherni invalid, vojna vdova in sirota član naše organizacije. Zato apeliramo na vse tovariše in tovarišice, organizirajte se, vstopite v naše vrste in prepričani bodite, da z združenimi močmi dosežemo to, za kar se borimo že štiri leta, to je pravičen in današnjim razmeram odgovarjajoč invalidski dom. Sveta dolžnost vsakega tovariša in tovarišice je tudi, da si naroči naše glasilo »Vojni invalid«, zbira za tiskovni sklad, pošilja članke in s tem pripomore, da bo možno izdajati naše glasilo vsaj tedensko enkrat. Člani in članice naj se tudi zavedajo svoje dolžnosti, ki jih imajo do organizacije in naj redno plačajo članarino. Ker to ni dovolj, da si organiziran in da zahtevaš, da organizacija zastopa svoje koristi v raznih zadevah, ampak zavedati se moraš tudi, da je tvoja dolžnost, da jo s članarino podpiraš. Tovariši, ki ste že organizirani, vaša naloga je pa, da zbudite one mlačneže, ki danes še spe, da jim razložite pomen naše organizacije, in jih privedete v našo armado. Z združenimi močmi v boj za naše pravo, ker le v slogi je moč!

Poverjenstvo vojnih invalidov, vdov in sirot v Celju.

Naše gibanje.

* **Ustanovni občni zbor** se vrši v nedeljo dne 10. junija t. l. v Velikih Laščah, kjer se namerava ustanoviti naša podružnica. Kot govornik pride iz Ljubljane tov. Benedik. Naprošamo tovariše in tovarišice iz tamkajšnjega okoliša, da se ustanovnega občnega zbora polnoštevilno udeležijo in se organizirajo pri novi podružnici.

* **Ustanovni občni zbor.** Dne 29. aprila t. l. se je ustanovila podružnica v Starem trgu pri Ložu in sicer se je vršil isti ob 10. uri dopoldan v ljudski šoli. Predsedoval je istemu defegat Izvršnega odbora tov. Belinc, kateri je v širšem pojasnjeval pomen organizacije ter delovanje in uspeh iste. Udeležba je bila povoljna. Navzoči so z velikim zanimanjem sledili istemu. Prijavilo se je mnogo naročnikov za naše glasilo. Izvoljen je bil sledeči odbor: predsednik: Ravšelj; odborniki: Kranjc, Tomec, Lekan, Hoče, Kandare, Grej, Palčič, Strle, Mlakar, Jaklič, Osec, Žnidaršič; namestnika: Šraj in Kotnik; nadzorni odbor: Intihar, Trudu in Hece.

* **Podružnica Dol. Lendava** priredi dne 21. maja t. l. veliko veselico v gostilni pri kolodvoru, katere lastnik je g. Ivan Rituper.

* **Tiskan zakonski načrt**, ki smo ga izdali kot prilogo naši zadnji številki, je še v precejšnji množini na razpolago, ker smo dali vsled važnosti izdelati več izvodov. Ker je za vsakega invalida ali vdovo velike važnosti, da se seznanijo z načrtom našega bodočega zakona, da bo vedel zasledovati našo predstoječo borbo v svrhu dosega pravične rešitve bodočega stalnega zakona. Agitirajte, da se ta načrt razpeča in razširi med naše ljudi. Naroča se proti plačilu za nenaročnike 3 Din izvod pri upravi »Vojnega Invalida«. Pri večjih naročilih in pri slabem gnošnem stanju naročnika popust.

* **Shod voj. invalidov, vdov in sirot v Vel. Dolini.** Dne 22. aprila t. l. je podružnica Krško priredila shod v Vel. Dolini, katerega je izvršil predsednik iste, tov. Žabkar. V svojem nad eno uro trajajočem govoru je očrtal in razjasnil pomen in delovanje organizacije in ujedinjenje vseh jugoslovanskih invalidskih organizacij v invalidsko združenje. Razložil je dosedanje intenzivno delovanje organizacije za dosego naših svetih pravic in ožigosal varanje merodajnih faktorjev, ter pozivljaval navzoče na solidarnost za nadaljno invalidsko borbo, katerega ne bo ostala brez uspeha, ker je sam poglavar države za to, da se naše bedno stanje izboljša in naše pravice stalno uzakoni. Prečital je tudi resolucijo, sprejeto na rednem občnem zboru izvršnega odbora v Ljubljani, katerega se je z odobravanjem vzela na znanje.

Precej številni navzoči invalidi in vdove so z velikim zanimanjem sledili govoru in odobravalni taktiko organizacije.

Prisotni župan občine Vel. Dolina gosp. Pangeršič, je po govoru tov. Žabkarja povzel besedo in izrazil zadovoljstvo nad solidarnostjo vojnih žrtev ter obljubil svojo pomoč vedno in vsikdar inv. organizaciji.

K besedi se je oglasil tudi bivši marljivi odbornik tov. Avgust Godec, kateri se je potrudil do od Krškega oddaljeni in hrvaško obmejni kraj Vel. Dolina in prišel med svoje tovariše, da jih vsposobi za nadašno borbo.

Slično je izjavil tudi sedajni delavski odbornik tov. Ivan Bizjak in pozval navzoče na skupno delovanje.

Na to se tov. Žabkar zahvali navzočim za udeležbo in zaključil lepo uspeli shod. V.

* **Sv. Martin pri Vurpergu.** Dne 6. maja se je vršil občni zbor ožjega odbora »Udruženja vojnih invalidov« Mariborske podružnice. Knjige in sploh vse delovanje sta našla delegata Mariborske podružnice v najlepšem redu. V odbor so bili voljeni zopet prejšnji funkcionarji. Za njih vztrajno delo jim izreka Mariborski odbor najlepšo zahvalo.

* **Sv. Barbara pri Mariboru.** Tudi tukaj se je vršil občni zbor našega ožjega odbora, in smo našli istotako vse v najvzornjšem redu kakor pri Sv. Martinu. V odbor so bili izvoljeni tudi tukaj prejšnji funkcionarji razven predsednika, katerega je zamenjal tov. Avgust Čučko iz Sp. Korene. Odboru izrekamo istotako najlepšo zahvalo za njegovo vzorno delovanje. Udruženje vojnih invalidov, podružnica Maribor.

* **Dramatični odsek Bralnega društva v Trbovljah** je uprizoril v naš prid dne 22. aprila 1923 v Društvenem domu dve igri: »Zdravnikov strežnik« in »Pri fotografu«. Dramatični odsek je prevzel vse posle in stroške za ti dve igri ter nam po odštetu stroškov izročil čisti dobiček v znesku 370.50 Din. Igre so bile precej dobro obiskane, tudi igralo se je dobro. Stavbinsko zadrugo »Lastni dom« v

Trbovljah kot lastnico Društvenega doma smo pisмено zaprosili za brezplačno prepustitev dvorane za to prireditve, ali pa vsaj proti kolikor mogoče znižani pristojbini. Rešitve še nimamo, ker odbor še ni imel seje, vendar upamo, da bo naši prošnji ustrezno. Sicer je pa predsednik Dramatičnega odbora č. g. kaplan Martin Gorogranc obljubil, da bo dramatični odsek poravnal tudi eventualni račun za dvorano. Za kaj takega nameravamo zaprositi letos tudi druga tukajšnja društva. Prirčna hvala vsem!

Razno.

— **Znaki.** Pozivljamo vse one podružnice, ki še niso naročile invalidskih znakov, da to nemudoma store. Članstvo pa prosimo, da si jih nabavi, ker je dolžnost vsakega, da nosi naš predpisan znak. S prihodnjo dobavo iz Beograda pride najbrž večje število znakov z napisi v latinici. Tudi znaki v obliki brošk za vojne vdove so naročeni in dosepejo v kratkem. Noben vojni invalid ali vdova, ki je naš član, ne sme ostati brez predpisanega znaka.

— **Pritožbe trafikantov.** Iz krogov trafikantov, ki so po večini vojne žrtve prihajajo pritožbe proti veriženju s tobakom na škodo upravičenih prodajalcev. Položaj trafikantov je itak skrajno mizeren, ker jim monopolska uprava trga procenite zaslužka; prodaja pa radi slabega materiala in splošne druginje vidno nazaduje. Sedaj pa se je razpletlo veriženje s tobaknimi izdelki, ki se vedno bolj širi in uničuje trafikante. Ker so cigarete novega izdanja tako slabe, da jih kadilec nočejo kupovati, boljše specialitete pa so predrage in jih v Sloveniji še dobiti ni, so se nepričakovano pojavile v Zagrebu in sploh v Hrvatski velike množine naših starih egiptovskih cigaret, ki se tudi vtihotaplajo v Slovenijo ter pod roko drago prodajajo. Zgodi se, da po gostilnah in kavarnah vse sega raje po egiptovski cigaretah. Pa tudi posamezne osebe doma jih imajo po cele zaloge. Nikakor ne gre in je tudi strogo prepovedano trgovati prosto z državnimi monopolskimi predmeti. Uprava pa se kljub temu, da je stvar postala že kar javna, ne zmeni nič. Ali bo šlo tako naprej sploh ne bo kmalu več državnih prodajalcev tobaka. Zato zahtevajo prizadeti trafikanti, ki so kot upravičeni prodajalci podvrženi davkom, da se z vso energijo stopi temu veriženju s cigaretami na prste in dotične strogo kaznuje. — Monopolska uprava, zdrami se!

— **Koristna ustanova.** Pred par meseci se je ustanovil v Beogradu takozvani Univerzalni informativni biro »Argus«. Podjetje ima zelo koristen namen, da informira, ako se stopi z njim v zvezo, o vseh zaprosenih vprašanjih, zlasti pa o različnih pisarjenjih po časopisih. Pri svojem dosedanjem delu je ta zavod pokazal, koristnost in veliko potrebo pri nas, ker s tem postaja življenje pri nas dan na dan složnije. Po osnovanju tega podjetja so se preduzele najenergičnejše dispozicije ne samo, da se »Argus« obdrži, nego tudi, da se razvije do višine istodobnih podjetij take vrste na zapadu tako, da bo »Argus« mogel zadovoljiti vse obveščevalne potrebe naše publike. Mi iz naše strani priporočamo to podjetje, ker imamo priliko veriti se z uslugami, ki jih nudi podjetje nam in našemu listu in se nadejamo, da bodo to tudi druge redakcije potrdile.

— **Ali sedaj pridemo do našega zakona?** Pri sedanji vladni krizi in pogojih, ki jih bo morala prevzeti vlada, se čuje povdarjanje, da bosta za rešiti dve najbolj pereči vprašanji, to je uradniška pragmatika in invalidski zakon. To je nujni predlog samega njegovega Veličanstva kralja. Specijelno glede invalidskega vprašanja je kralj baje rekel takole: »Sramota invalidskega vprašanja se mora v najkrajšem času odpraviti.« Ni mogoče vzklirati edinstvu in opajati se na velikosti jugoslovanske kraljevine, ako moti navdušeno srce kruta družabna in državna krivica, ki se godi invalidom. Z invalidskim vprašanjem bo odstranjeno tudi to ognjišče javne nezadovoljnosti.« Njegovo Veličanstvo je že ob času naše lanske borbe za naš zakon želelo nujne rešitve in apeliralo na vlado, ki je žalibog tudi ta apel preslišala. Prihodnja vlada pa bo z njegovo veliko pripomočjo dobila nalog, rešiti naše vprašanje že v svojem programu, toraj nekako obvezo, da ga reši. Invalidi, vdove in sirote, kakor vidite, potrebovali bomo ravno v bližnji bodočnosti močne, jake, edinstvene organizacije, da izvojujemo naše brezpogojne zahteve. Današnja številka našega lista objavlja v prilogi načrt bodočega invalidskega zakona, ki je bil lani o priliki kongresa izdelan med našo organizacijo in vlado. Kakor se boste dgotovo spominjali, se je bivši vladi zdel ta načrt preobtežilen za državo in ga je začela že po svoje

popravljanje in reducirati. Toda trdno smo se branili se bomo tudi v bodoče, da ne ostane ta načrt samo pobožna želja. Njegov sprejem mora biti brezpogojna zahteva nas vseh. Zato mora stati na braniku celokupno udruženje, da ne ostane naš bodoči stalni zakon samo na papirju, kakor ga imate v današnji številki našega lista pred seboj, temveč res socialni zakon.

— **V Ormažu** je dne 12. IV. t. l. umrl vojni invalid Bauman Štefan, mizarški mojster v Ormažu, zapustil je ženo in enega poldrugo leto starega otroka. Ohranimo ga v spominu.

— **Prošnja.** Če je komu kaj znanega o Francetu Joštu, vojaku bivš. 27 pp. III. komp., 4 zug, Feldpost 53, naj blagovoli to sporočiti njegovi ženi Mariji Jošt iz Poljšice štev. 10 p. Podnart, katerega mu bo zato zelo hvaležna. V.

— **Kaznovan demagog!** Pred tukajšnjim okr. sodiščem je bil dne 30. aprila 1923 obsojen na 2 dni zapora g. Potočnik Franjo iz Koroške ceste, ker je pisal na »Centralno vladno komisijo« pismo, v katerem je dolžil funkcionarje Udruženja vojnih invalidov v Mariboru nečednih in umazanih dejanj glede blagajne, ki so se pa izkazale kot lažnjive.

— **Preklie.** Podpisani Franc Koler preklicujem vse žaljivke, katere sem po lažnjivih informacijah inv. Jesiha navedel o pritožbi na gospo Accetovo in Centralo, kar tudi obžalujem. Franc Koler, voj. invalid.

Listnica upravnistva. Zadnje (osme) številke »Vojnega Invalida«, ki ima tudi za vsakega invalida, vdovo in siroto važno prilogo »Načrt invalidskega zakona, izdelan v sporazumu z ministrstvom socialne politike na konferenci v Ljubljani 11. in 12. sept. 1922« imamo še precej v zalogi. Sleherna vojna žrtev se mora pobrigati za to, da ta načrt prouči in spozna. Zato nujno pozivljamo vse prizadete, da si to številko lista s prilogo vred čimpreje naroče. Cena s prilogo vred je (za nove naročnike) 3 Din.

Starim naročnikom! Širite naš list! Poučujte in prepričajte svoje manj zavedne tovariše, da je »Vojni Invalid« edino naše glasilo, ki vedno vztrajno in neomajno zastopa naše pravice. Zato mora vsaka vojna žrtev, ki sploh zmore naročnino za kak list, naročiti v prvi vrsti »Vojnega Invalida«!

Listnica uredništva. Zaradi pomanjkanja prostora je moralo v zadnji številki izostati nekaj stvari, med drugimi tudi seznam darov za tiskovni sklad, ki ga priobčujemo v tej številki. — Vse tovariše prosimo, da pridno dopisujejo v naš list. Po deželi je zelo razširjeno mnenje, da je treba plačati, ako hoče kdo kaj objaviti v kakem listu. To je seveda zmotna. Plačati je treba samo inserate (oglasse), medtem ko bomo vse druge dopise, ki so kakorkoli v zvezi z invalidskim vprašanjem, z veseljem sprejemali in objavljali v listu. Zato so tem potom javljeni vsi, ki količkaj umejo sukati pero, da se oglašajo v listu. Izvzeti so osebni napadi, ki se naj jih dopisniki ogibljejo. Čim več bo dopisnikov, tem boljši bo list, čim boljši bo, tem več bo imel naročnikov, čim več bo naročnikov, tem cenejši bo list! Naj torej naša beseda ne ostane klic vpijočega v puščavi. Na delo! — Zaradi mnogih dopisov, ki so že dolgo čakali priobčitve, je morala danes izostati rubrika »Glasovi iz naših novin«. Razpise služb, ki smo jih zadnjič nekatere samo omenili, prinašamo danes v polnem obsegu, da ustrezemo tudi tistim tovarišem, ki se za to interesirajo, pa nimajo »Uradnega Lista« na razpolago.

ZA TISKOVNI SKLAD SO DAROVALI:

Neimenovani	6.50 Din
Ravnik Pavel. Invalidski dom v Celju	5.50 »
Ovsenek, Sv. Neža — Tržič	7.— »
Udruženje vojnih invalidov, podružnica Sisak	7.— »
Blas Miloš, trafikant, Guštanj	5.— »
Neimenovani	50.— »
Franco Franc, Gabrovo	5.— »
Vandot Rudolf, Kranjska gora	5.50 »
Zagar Martin, Ljubljana	2.— »
Neimenovani	—75 »
Majcenič Janko, trafikant, Kočevje	20.— »
Neimenovani	50.— »
Franco Franc, Gabrovo	5.— »
Podružnicah Udruženja voj. invalidov v Zireh	150.— »

Skupaj . . . 313.25 Din

Odgovorni urednik: Franc Belinc.
Tisk tiskarne Makso Hrovatin, Ljubljana.